BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. THEODORUS KERKERING DE MONASTERIO. IOHANNES DE SPIRA. MATTHAEUS DE CRACOVIA. IOHANNES GERSON. HENRICUS DE HASSIA. HUMBERTUS DE ROMANIS. HENRICUS DE COESVELDIA. NICOLAUS DE DINKELSBÜHL

Melk, 1. Drittel 15. Jh. Seite 229r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40614
Copyright: Melk, Benediktinerstift

multo expedius est et vtile pomerij modum tu ad bonorum
spiritualium meliorem consuetudinem. Tu ad finem et sororum sine du
infirmitate, sine est dum sani sunt. Iuniores ut studiosiores
puniores. Tu ad platorum ac est subditorum maiorem
pacem et quietationem. Tu est ppt personas nobiles
quibus utique decet in virtute et amicitia melius tractare quam rusti
canas, et hoc quidem melius per se ipsas faciunt quam si a monaste
rijs ipsis alius quam certius prudent. Tamquam est pruens ut
cognati ipsorum tum videntur quam quam filijs ut filiabus donat
eis ad vsum libere dimittit, etc libenter eis redditum pruant
vel munus mittit, et sic eo minores expensas oportet
monasterium facere. Vere tunc dico est quam sic locustes
decimat corda sua in nuba malitie, ad expensas ex
pensatos in pratis. Introrsum ergo quisque sic eligere vinum
totum deo offerrem sua, an sic ipsum; quod pp. et ca
nale gratum, an quia dum xpo, i. quia spiritale, de tunc
est, quam sic senatus est prudentia carnis, et non spiritus, tu utique
alias spes stes aliquis sorores prius quam in mutant, tu pru
deria illuminasti, quod dico falsum ec liquet. ex pretio ppo
et esto quamvis mag ille vinum expedirent quam melius quam spiritale
spiritualium, magis permitti debet, tum sit tuta ex ruina, imo
et destructionis bonorum vt dicam e spiritualium, Spiritualia
nempe pfenda sunt utique spiritualibus, tu pp. i. a adipiscenda
ysti voto et professione relinquimus, et ecce heu i. a expectis
et alia pdc non curas. Cum enim est mi fallor idem modo
ut potius vinum abusus est magnum ad destructionem bonorum
spiritualium, cum in dubitat, quod homines non dum pfectum con
sidantes se satis hic in pprijs edificijs, ut porcumbus pe
cunia, magis curent de bonis quibus monasterij quam alias
facerent, et vnum quesd monasteria modum temporibus opulentissima
tuta pecunia et egestate constituunt, ut est antiq
edificia quam non pul, nec est fratribus suis nec sororibus
michil in spiritali tantibus, mno tamen quam multo pauco
ribus est olim tum religiose vivent, multo in habundanti